

Litteraturen är berättigad till än mera, till uppmuntran, och lagens skydd är det minsta, hon kan begära. Detta förutan skall litteraturen duka under för samma öde som dess idkare, bland hvilka hvarje ädelsinnad måste känna sig förnedrad af att vara mål för ett godtycke, sådant jag haft det bittra åliggandet att skildra detsamma. V<älborne> H:r P<rokuratorn> och G<eheimen> R<ådet> skall derföre, jag är viss derom, erkänna den formela vigt, utgången af denna min vördnadsfulla bön om lagligt skydd och rättvisa eger, och upplyst finna, att det beslut V<älborne> H:r P<rokuratorn> och G<eheimen> R<ådet> ser sig föranledd att i saken fatta är afgörande för den litterära bildningens i fäderneslandet framtid. Ingen fönuftig tvekar dock, att icke bildningen skall fortgå mot alla hinder, öfver allt godtycke; men frågan är den, om dess förnämsta organ, litteraturen, i vårt fädernesland skall intaga den laglöst förtrycktas ställning eller genom medvetandet om lagens skydd och samhällets uppmuntran fritt och gladt utveckla sig, bevarad för alla afvägar. Samtidens historia är icke fattig på lärdomar för valet mellan detta alternativ, och afgörandet måste gälla icke litteraturen ensam, utan nationens bildning och dess samhällsinstitutioners utveckling.

10

20

243 DET FINNS EN RIDDARE SÅ BOLD ...

HUB, JVS handskriftssamling

Det finns en riddare så bold,
Som tusen bragder öfvat
Jag menar Kapten Leopold
Som hela världen känner.
I Besarabien han bott

30

244 E. LÖNNROT – J. V. SNELLMAN 4.I 1847

HUB, JVS handskriftssamling

Käre Broder!

Med många andra sörjer jag af allt hjerta öfver Saimas hädanfärd. Till erhållande af privilegium för Litt<eratur> Tidn<inge>n har jag nu till H<ans> K<ejserliga> M<ajestät> inlemnad en petition i följande ordalag:

40

»Hos E<der> K<ejserliga> M<ajestät> vågar i djupaste underdånighet jag bedja om allernåd<igt> tillstånd att från tryckeriet i Kuopio få utgifva en *Litteraturtidning* i tvänne häften månatligen. Syftemålet för denna Tidning, vid hvars redaktion jag fått löfte om andras biträde, vore att meddela den läsande Allmänheten underrättelser om det viktigaste i såväl den utländska som inhemska litteraturen, hufvudsakligast på svenska någongång äfven på finska språket, med städse fästadt afseende på nyttiga kunskapers utspridande hos allmänheten i dessa ämnen.»

50

Ditt bref fick jag väl redan om aftonen den 30 Decemb<er> men hade ej något tillfälle att afskicka ansökningen förrän med D:r Törnegrén, hvilken idag morgons afreste härifrån och i morgon kommer fram till Helsing<fors>. Till Rabbe skref jag och bad honom draga försorg om ansökningens inlemnande och privilegiets öfversändande directe till

Dig.

I stället för Fullmakt till uppgörande af bladets öfriga affärer får Du hosgående kontrakt. M^anuscripter till de två häften skall jag lemna, när du sjelf önskar, eller hellre laga så, att det ligger färdigt hos Dig till begagnande när som helst. Jag ämnar fylla dem helt och hållet med finska grammatikaliska och litterära saker. Öfvertrycket kan gerna afprutas till 250 ex^{emplar}, om det så bättre passar för afdraget i tryckeriet.

10 Utan allt tvifvel skulle det bära sig att börja utgifva någonslags *Läsekabinett* eller annat dylikt för Finlands Allmänhet, ett häfte månatligen eller oftare, Har Du ej tänkt derpå? Innehållet borde efter min tanke bestå af såväl originala, som öfversatta och eftertryckta kortare romaner och noveller m. m., några af dem skrifna äfven på Finska, allt så inrättadt, att af hvarje häfte kunde tags öfvertryck för att särskilt circuleras i bokhandeln. Om Du ej sjelf ville blifva utgivare, så tror jag, att Bokh^andlaren Öhman i Borgå gerna blefve det, blott Du skulle blifva redacteur, ty med det förtroende, Allmänheten har till din förmåga, är det ej svårt att på förhand sluta till en talrik prenumeration.

20 Här på Laucko dröjer jag åtminstone hela denna och hälften af nästa månad.

Hälsa din Fru, Svärfar och andra bekanta.

Vänskapsfullt
Elias Lönnrot.

Laucko den 4 Jan. 1847.

30

245 F. CYGNÆUS – J. V. SNELLMAN 4.I 1847
HUB, JVS handskriftssamling

Paris slutet af Dec. 1846, början
af Jan. 47. Afg:t d. *4* sistn. m.

Käre Broder,

40 Vresigt stämd emot djefvulen, verlden (ehuru numera svårligen särdeles häftigt emot Ditt eget kött) genom bitter erfarenhet, har Du väl stundom gjort också undertecknade atom den föga afundsvärda äran att inneslutas i förkastelsesdomen, Du öfver besagde verld i Ditt sinne afkunnat. Ty när Du sett mången vän, på hvilken Du trott Dig kunna lita, såsom man kan det på Dig sjelf, draga sig med harm tillbaka, har Du väl förmenat Dig hafva gjort orätt uti att ens bygga på vis inertiae af min oföränderlighet mer än på de andras. Men om fallet varit sådant, har orättvisan dock bestått deri, att Du ett ögonblick kunnat betvifla bundtlädershålligheten af mitt sinne – i detta hänseende; och jag tycker att det ligger nästan någonting förargligt eller snarare
50 enfaldigt uti att nedskrifva en försäkran om ett axiom, som borde förstås af sig sjelft utan allsköns bevisning: axiomet nemkigen att Du städse varit och vara skall för mitt hjerta ille qui quondam. Skenet har dock varit mot mig: den Pythagoreiskt-Finska stumhetens sorgliga skogsrå-tomtegubbe etc sken. Men om också ingen till Dig sjelf framkommen rad öfvertygat Dig om detta »qui quondam», hafva dock